

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 6. Monasteria Farfense, & S. Vincentii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæcul. VIII. pta omnes captivos redemit, & Gifulfum
 A. C. 701. fum copiasque ejus terga vertere coegit.

§. VI.

Monasteria, Farfense, & S. Vincentii.

Gifulfus, cujus hic meminimus, locum illum donavit, in quo deinde Monasterium S. Vincentii a tribus viris nobilibus Beneventanis, quorum nomina Palidon, Tason & Taton, ex duobus fratribus genitis, fundatum est. Eos Perfectionis Evangelicæ desiderium impulit, ut relicta patria & divitiis suis ad lustranda Galliæ Monasteria iter susciperent. Abeuntes parentibus dixerunt, se Romam ire; quo etiam primo se contulerunt, cum equis & servulis, quos viros præclara Stirpe ortos decebant, domo profecti. At Provinciæ suæ fines egressi, famulos & equos remiserunt, dicentes, se votum concepisse, quod solipedibus Romam ire vellent. Deinde vestibus pretiosis, quas gerebant, omnium quibusdam mendicabilis datis, ipsorum centonibus se contexerunt.

Ad Monasterium Farfense in Regione Sabinorum pervenientes ab Abbate, cui nomen Thomas, magna Charitate excepti sunt. Is natione Gallus in Valle Mauriensi natus, postquam fuisset Presbyter

Ant. SS. ut relicta patria & divitiis suis ad lustranda Galliæ Monasteria iter susciperent. Abeuntes parentibus dixerunt, se Romam ire; quo etiam primo se contulerunt, cum equis & servulis, quos viros præclara Stirpe ortos decebant, domo profecti. At Provinciæ suæ fines egressi, famulos & equos remiserunt, dicentes, se votum concepisse, quod solipedibus Romam ire vellent. Deinde vestibus pretiosis, quas gerebant, omnium quibusdam mendicabilis datis, ipsorum centonibus se contexerunt.

Ben. to. 3. p. 415.

ib. p. 285.

byter creatus, Jerosolymam profectio- Sæcul. VIII.
 nem suscepit, Sacra Loca visurus. Ibi A. C. 701.
 tribus annis commoratus continuo Deum
 orabat, ut sibi Divinam suam volunta-
 tem manifestaret. Tandem ipsi in somno
 objecta est Persona, miræ pulchritudinis
 panem manu tenens, & dicens: *accipe hunc panem, discede, & scito, eum tibi nunquam defuturum.* Igitur in Italiam reversus & in Regione Sabinorum subsistens, Faroaldi, Ducis Spoletani auxilio in loco, qui Auctianus dicebatur, Monasterium fundavit. Jam Sæculo sexto S. Laurentius Episcopus Spoletanus, *Act. to. I. p. 131.* cognomento Illuminator, quod quibusdam hominibus cæcis lumen reddidisset, in illo loco Monasterium Farfense extruxerat, ubi beato fine quievit. Ecclesia S. Virginis honori sacra erat; sed Thomas Monasterium desertum & Ecclesiam collapsam inveniens omnia restauravit, atque exinde istud Monasterium admodum opulentum & celeberrimum extitit; dicunt, Ecclesias ultra sexcentas eidem fuisse subjectas. Ceterum hæc Fundatio a plerisque ad annum 680. refertur, Thomas vero, postquam ibi annis triginta quinque præfuisset, anno 715. decimo Dec. e vita migravit.

Talis ergo fuit venerabilis Thomas, qui tres Agnatos Paldonem, Tasonem, & Tatonem ad se divertentes excepit. Cum

Sæcul. VIII.
 A. C. 701.

eis pedes lavaret secundum Monastici
 Instituti, consuetudinem, notavit, deli-
 cata esse hospitem corpora, iudicavit-
 que, alios esse, ac vestium paupertas in-
 dicabat. Mox cognito eorum propo-
 sito, volentes Romam comitatus est, &
 ad suum reduxit Monasterium, ut, prius-
 quam ad exterâs Provincias proficisce-
 rentur, in Disciplina Monastica institu-
 rentur. Parentes filiorum fuga afflicti,
 Farsam eos quæsitum venerunt, compul-
 litque Abbas juvenes, ut de se sollicitis
 colloquerentur. Illi a proposito dimo-
 veri non potuerunt, persuasit tamen
 Thomas, ne ex Italia excederent, & in
 vicinia locum, quo commode sedem fi-
 gere possent, ostendit. Locus iste erat
 Sacellum S. Vincentii in ripa Vultur-
 mille passus a fonte, ex quo fluvius sca-
 turiebat, positum. Ad utramque fluvii
 ripam Silvæ porrigebantur, latronum la-
 tibula. *In loco hoc, dicebat Abbas: tu-
 tam peregrinantibus viam præstabis, &
 dabis terræ, Deo adjuvante, fertilitate-
 tem.* Ipse Abbas ad Ducem Gisulfum le-
 conferens obtinuit, ut ad extruendum
 Monasterium locum donaret, & tres fra-
 tres patruales illuc abierunt nihil omni-
 no secum habentes; sed eadem nocte
 vir ignotus farinam & vinum attulit.
 Paldon hujus Monasterii ad S. Vincen-
 tium prope Vulturni fontem, posteriori
 tem.

tempore celeberrimi, primus Abbas constitutus est. Hæc fundatio anno 703. facta creditur, atque Paldon, cum novellam Congregationem annis septendecim rexisset, anno 720. Gregorio II. Pontifice, die undecima Octobr. obdormivit in pace.

Sæcul. VIII.
A. C. 701.

§. VII.

Vitiza Rex Hispaniæ.

In Hispania, Egica Rege mortuo, Vitiza filius, jam antea in Regni societatem adscitus, æra 739. id est anno Salutis 701. successit, regnavitque annis novendecim. Is in Ecclesia S. Petri prope Toletum ab Episcopis & Optimatibus ad res in Regno suo componendas jussit haberi Concilium, cujus vero nec Acta nec Canones supersunt. Hoc fuit decimum octavum & Toletanum ultimum. Vitiza sub auspiciis Regni magnæ clementiæ dedit specimina, exules revocans, & populorum necessitatem sublevans; at brevi post deseruit Justitiæ limites, in omnem vitæ licentiam effusus. Plures simul habebat uxores, & plures insuper Concubinas. Proceres Regis exemplum paulo post, & deinde etiam populus, ipsique Clerici secuti sunt.

Roder. l. II.
c. 15. Isidor.
Pacens. p. 10.
II.

Gundericus illa ætate Sedem Archiepiscopalem Toletanam tenebat, Vir Sanctitate & miraculis illustrissimus. Ei suc-

N n 5 cessit